

மக்களின் உயிர்

கதை: இ.ஜி.ஆந்தர்
ஓவியம்: ஜெயக்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் புலவர்களின் விறுவிறுப்பான கலந்துரையாடல் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

பாண்டியன்: எனக்கோர் ஐயம்.
தெளிவுபடுத்துங்கள்.

தலைமைப்புலவர் தீரன்: கொற்றவனே
கேளுங்கள். ஆனால் பெண்கள்
சுந்தல் பற்றியதாக
இருக்கவேண்டாம் இம்முறை.

பாண்டியன்: இது அறிவார்ந்த வினா.
“மக்களின் உயிராக விளங்குவது எது?”

செந்நாப்புலவர்: உணவே உயிர்.
உண்டி கொடுத்தோர்
உயிர்கொடுத்தோரே.

நாகனார்:
அதைவிட நீர் முதன்மையன்றோ!

வில்லாளர்:
அதுவும் உண்மை. நீரின்றி
அமையாது உலகு.

பாண்டியன்: உண்மை! உழவர்
விளைவிக்கும் நெல்லே
உயிர் தருகிறது.

பரிதியார்: இன்று நம் சபைக்குச் சிறப்பு விருந்தினராக மோசி கீரணர் வந்துள்ளார், இவரிடம்...

பாண்டியன்: இவரை அறிமுகம் செய்யுங்களேன்.

நாகனார்: சேரன் இவர் தலையைச் சீவாமல் விட்டானா?

பரிதியார்: இவர் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையைக் காணச் சென்றபோது பயணக் களைப்பில் முரசு கட்டிலில் படுத்துறங்கிவிட்டார்

பரிதியார்: அதுதான் இல்லை. இவர் சிறப்புக்கருதி இவரின் தூக்கம் கலையாதிருக்கக் கவரி வசினான் காவலன்.

3

பாண்டியன்: அட்டா மோசியார் வருகை நமக்குப் பேருவகை உங்கள் கருத்தை ஆவலோடு எதிர்நோக்குகிறேன்.

4

பாண்டியன்: என் வினாவிற்கு
மோசி கீரனாரின் விடையும்
அதற்குப் புலவர்கள் அளித்த
விளக்கமும்
அருமை. என்னை நானே
திரும்பிப்பார்க்கிறேன்.
வல்லரசனாக நாடாள்வதை
விட நானிலம் போற்றும்
நல்லரசனாக
வாழ்ந்து காட்ட விழைகிறேன்.

பரிதியார்: அதற்கு இப்புலவர்
குழாம் என்றும் தங்களுக்குத்
துணை நிற்கும் வேந்தே.

7

பாண்டியன்: மோசி கீரனாரே
நீங்கள் எனக்களித்த விடையைப்
பாடலாக்கினால் என்னைப்
போன்ற மற்ற மன்னர்களும்
பயனடைவார்களே!

-3வது...

மோசிகீரனார்:
இதோ என் பாடல்-

நெல்லும் உயிர் அன்றே; நீரும் உயிர் அன்றே;
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்;
அதனால், யான் உயிர் என்பது அறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே, (புறம்: 186)

8